

Βαρῶσια 10 Νοεμβρίου 1944

Κύριον
Φίλιππον Φιλίππου
Μακκή Εφέντη 16
Λευκωσία.

Αγαπητέ μου φίλε,

Έχω μπροστά μου το γράμμα το δικό σου της 8ης παρελθόντος μηνός. 8ης παρελθόντος. Ένας δηλ. μήνας ολόσωστος κι' ολάκερος πέρασε κι όμως δεν αξιώθηκα να σου γράψω δυο λόγια ενωρίτερα. Οπωσδήποτε θα βαριέσε τες δικαιολογίες που έγιναν τώρα τελευταία της μόδας. Μαθήματα και πάλιν μαθήματα. Τι να γίνει όμως αγ. μου. Αυτά έχει η ζωή μας.

Και διαβάζω το γράμμα σου αυτό και βλέπω πως γράφτηκε τες μέρες που η πόλις του πολιτισμού, η Ελλάς της Ελλάδος, το δαιμόνιον πτολίεθρον κατά τον μουσοποιόν Πίνδαρον άρχισε να βλέπει το φως που πρώτη αυτή γέννησε να γλυκοχαράζει πάνω από του Παρθενώνη το άφθαστο μεγαλείο.

Τώρα πια που σου γράφω εγώ η Αθήνα μας είναι ελεύθερη από καιρό. Και όλη μας γιορτάσαμε μεγαλόπρεπα τες μέρες αυτές που θα μείνουν βαθειά χαραγμένες στη μαθητική μας καρδιά, την γνήσια αυτή Ελληνική καρδιά που θέλουν σώνει και καλά να μας την αλλάξουν. Γιορτάσαμε όλοι μας. Μα απ' όλες τες γιορτές πιο μεγάλη συγκίνηση μάς γεννούν αναμφίβολα οι δικές μας γιορτές, οι ενδοσχολικές γιορτές. Τες περάσαμε με την μεγαλύτερη μεγαλοπρέπεια.

Και παράλληλα γιορτάσαμε και τη Μάνα Μέρα την 28 Οκτωβρίου, την μέρα που τάξαμε πλάι στες άλλες μας ιστορικές μέρες.

Μας μίλησε για τη σημασία της ο Σ. μας καθηγητής κ. Χατζηϊωάννου και ύστερα έλαβα τον λόγον εκ μέρους των συμμαθητών.

Για είκοσι περίπου λεπτά τους ανέπτυξα μέσα σ' ένα απερίγραπτο πνεύμα ενθουσιασμού τες υποχρεώσεις που έχουμε απέναντι στους προγόνους μας απέναντι στην Πατρίδα μας.

Τους θύμισα πως πρέπει νάμαστε περήφανοι γιατί γεννηθήκαμε Έλληνες τους τόνισα πως είμαστε απόγονοι εκείνων που σε μια εποχή που όλη η άλλη ανθρωπότητα ζούσε στην αμάθεια και στην αγριότητα αυτοί έπλασαν τον υπέροχο εκείνο πολιτισμό μπρος στον οποίο κλίνει και σήμερα ακόμα ευλαβικά το γόνυ όλος ο πολιτισμός τους επανέλαβα πως είμαστε μεις απόγονοι ενός κράτους ηρώων και πως αυτού του κράτους των ηρώων τες παραδόσεις πρέπει να συνεχίσουμε.

Ίσως να μου πεις αγ. μου. Λόγια, λόγια που όσο πιο εύκολα λέγονται τόσο πιο εύκολα ξεχνιούνται. Συμφωνώ αγ. μου πως με τα λόγια δεν γίνεται τίποτε και πως πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε έργα. Γιατί μόνο με έργα μπορούμε να κάμωμε τίποτε. Έργα λοιπόν.

Αλλά θα παρακουράσθης με τες φλυαρίες μου. Κλείω λοιπόν τες γραμές μου αυτές με την παράκλησιν να διαβιβάσεις τους ειλικρινείς μου χαιρετισμούς στον σ. σου πατέρα και αδελφήν.

Πως τα περνάτε με τους καθηγητές σας. Παράπονα βέβαια θα έχεις αλλά είσαι απατημένος. Η μαθητική ζωή είναι η καλύτερη ζωή.

Με αγάπην ο φίλος σου
κ. Χρ. Μάτσης.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΩΣΤΑ